

Poglavlje 4

NASTANAK AUTIZMA

Analizirajući procese izlečenja na više od 300 autistične dece, stvorio sam sopstvenu viziju o tome kako se autizam može objasniti i tretirati. Nikakve koristi ne bi bilo da se ova radna hipoteza nije savršeno uklopila sa svim fantastičnim isceljenjima koja su postignuta postepenim stvaranjem efikasnog protokola. Malo po malo postalo je evidentno koje informacije treba da se prikupljaju i kojim informacijama treba da se da prioritet.

Jedno je sigurno, a to je da naučne potvrde ove radne hipoteze nisu lako dostupne budući da je multi-uzročne pristupe teško testirati. Na svu sreću, milioni autistične dece širom sveta ne moraju da čekaju naučnu potvrdu pre nego što započnu protokol. Njih i njihove roditelje interesuje samo izlečenje, a njihov uspeh pružiće dokaz drugim roditeljima i deci. U stvari, analiza mojih slučajeva je već započeta, a pilot studija će započeti 2010. godine na nekoliko autistične dece koja se pripremaju za veći istraživački projekat kojim će se proučavati efikasnost CEASE terapije.

Moj prvobitan pristup je rezultat mog decenijskog iskustva u lečenju mnogih bihevioralnih i drugih problema kod dece putem detoksikacije vakcina. Kao rezultat ovog uspeha, pitao sam se da li je ispravno da za enormni porast ovih bolesti optužim program multi vakcinacije. Nema sumnje da su tokom poslednjih deset godina mnogi roditelji, lekari, naučnici i dečije organizacije iznenada počeli da kritikuju neželjene efekte vakcina. Međutim, ja sam se pitao kako da dokažem da li su u pravu ili ne. Kako možemo da dokažemo da je određeni događaj ili lek uzrok razvoja autizma?

Počeo sam da verujem da postoje neke supstance koje su očigledno toliko toksične za mozak da su sposobne da potpuno ometaju njegovo normalno funkcionisanje, naročito od začeca pa do druge godine. Takođe sam shvatio nisu sve supstance koje su nezdrave za ljudska bića ili bebe odgovorne za razvoj autizma, npr. šećer i drugi slatkiši i rafinisana hrana. Nezdravo ne znači nužno i uzročno.

Budući da se većina dece rađa zdrava i ima početni normalan razvoj, kako onda možemo da objasnimo zašto dete iznenada zaostaje i gubi sposobnosti

koje je već razvilo tokom prvih 12-24 meseca? Šta će uticati na to da neko dete nastavi da raste na zdrav i napredan način, a drugo iznenada prestane da napreduje i čak nazaduje. Da li postoji jedna toksična supstanca ili je to kombinacija njih nekoliko? Da li postoji nešto u našem okruženju što još nismo identifikovali, što napada mozak dece oslabljenog imunološkog sistema, s obzirom na tako veliki broj autistične dece koja imaju hronično curenje iz nosa, infekcije uva, bronhitis, probleme sa varenjem, itd., što su sve znaci oslabljenog imunološkog sistema? Da li je autizam zaista izlečiv ili je to neizlečiva bolest kao što toliki broj lekara, pa čak i istraživača smatra?

Ukoliko ipak tvrdimo da je za to odgovoran genetski poremećaj, kako je moguće da se autizam povećao više od 100%, čak i 150% tokom poslednjih nekoliko godina, dok genetsko oboljenje može da se poveća samo 3 do 4% u jednoj generaciji (30 godina). I kako objašnjavamo mnoga izlečenja širom sveta ukoliko je genetika glavni razlog? Ne, genetska teorija kao glavni uzročni faktor ne pije vodu. Genetika može da određene predispozicije, ali ne više od toga. Na kraju, da li je autizam bolest koja se može sprečiti, i ukoliko jeste, kako? Mnoga, mnoga pitanja su ostala bez odgovora u mojim mislima, neka su rešena, druga nisu.

Ja nisam naučnik, već samo lekar homeopata koji želi da izleči ova mala stvorenja koja umesto da svojim roditeljima budu radost iznenada postaju olupine. Nakon što sam video njihovu patnju odlučio sam da otkrijem da li autistična deca mogu 100% da se izleče. Da, 100%, ne samo 50% ili 75%. Kako bih otkrio sve uzroke koji su doveli do ogromnog sloma kod naše dece, osećao sam da moram da postignem potpuno izlečenje da bih bio siguran da sam razotkrio sve što doprinosi razvoju autizma. Implicirajući da ukoliko su svi uzročni faktori detektovani, onda bi izlečenje autističnog deteta bilo moguće. Drugim rečima, brisanje svih uzročnih faktora kod deteta bi automatski dovelo do potpunog izlečenja.

Ili su ovi navodni toksini prouzrokovali stvarno oštećenje moždanog tkiva koje je više nemoguće izlečiti? Kada sam započeo ovaj projekat, moja iskustva u detoksikaciji svih vrsta bihevioralnih problema kod dece koja nemaju autizam kao i kod autistične dece protivrečila su ovoj poslednjoj teoriji. Tačno je da još

uvek nisam postigao potpuno izlečenje kod većine autistične dece, ali sam već postigao raspon od 50 do 80%.

Pitao sam se, međutim, da li je neopodno da ih lečimo na tako malom uzrastu; da li je prekasno za stariju decu i odrasle? Imao sam toliko pitanja na koja sam mogao da odgovorim samo kliničkom praksom.

Tokom poslednje tri godine, radeći sa oko 300 akustične dece, otkrio sam uz pomoć Izoterapije koji faktori su odgovorni za nastanak autizma i mnoge druge dečije poremećaje. Na mnoga prethodna pitanja se sada može dati odgovor:

- Da, sva autistična deca mogu biti izlečena!
- Ne, autizam nije vezan samo za problem sa vakcinacijama ili teškim metalima, ili za sindrom propustljivosti zida debelog creva.
- Ne, ne postoji samo jedan razlog za autizam; autizam je nagomilavanje različitih uzročnih faktora.
- Da, autizam se može lečiti tokom adolescencije, pa čak i kod odraslih.
- Ne, autizam ne prouzrokuju samo faktori tokom prve i druge godine detetovog života.
- Da, trudnoća i čak period pre trudnoće mogu da igraju odlučujuću ulogu.

Kao homeopatski terapeut, na raspolaganju imam čudesan alat: Izoterapiju. Sa njom već imam veliko iskustvo i znam kako da sprovedem detoksikaciju svih vrsta toksina. Mnogo dece i odraslih sam izlečio koristeći homeopatske preparate od svih vrsta supstanci koje su oštetile njihov energetski sistem.

Prema mom uverenju i iskustvu genetska teorija u kojoj se tvrdi da je autizam neizlečiv je neodrživa. Detetova genetika može samo da doprinese tome da dete u određenoj meri bude ranjivo na narastajući autizam usled različitih povreda u funkcionisanju zdravog mozga. Međutim, autizam nije rezultat trajnog oštećenja moždanog tkiva; to je samo blokada koja onemogućava normalno funkcionisanje mozga. Autizam nije trajno fizičko oboljenje, već energetska bolest.

Zato je Izoterapija savršeni alat pomoću koga možemo da povratimo ovu decu. Tačno je da postoji nekakva slabost kod autistične dece, i ne iznenađuje činjenica da je jedna od uzgrednih posledica izoterapijskog tretmana jačanje njihovog imunološkog sistema i prestanak hroničnog curenja nosa, učestalih infekcije uva, bronhitisa, infekcija grla, gastro-intestinalnih infekcija, itd. Da, autizam je bolest koja se u većini slučajeva može sprečiti.

Kada bi svi razumeli kako malo dete može da postane autistično, mogle bi da se preduzmu mnoge preventivne mere za drastično smanjenje broja autistične dece širom sveta. U tom cilju trebalo bi da savetujemo roditelje da se dobro pripreme pre trudnoće; da izbegavaju koliko je to god moguće klasične lekove tokom trudnoće i porođaja; i da puste dete da raste što zdravije tokom najmanje prve dve godine života.

Jedna kritična mera koja bi omogućila smanjenje autizma je odlaganje vakcinacije do druge godine, pa čak i tada smanjenje broja vakcinacija na strogi minimum. Druga mera bi bila ponovna popularizacija homeopatije, a naročito Izoterapije, širom sveta kako bi se uspostavila energija majke i oca pre trudnoće i pomogla im da izbegnu klasične lekove tokom trudnoće. Ukoliko je klasična medicina neizbežna, na primer, kada majka ima epilepsiju ili hronični kolitis ili drugu hroničnu bolest koja zahteva alopatsko lečenje, detetu treba da se uradi detoksikacija ovih supstanci čim se rodi kako bi se njegova energija ponovo očistila, naročito pre davanja vakcina.

Svetska zdravstvena organizacija (WHO) i druge organizacije koje zastupaju prava deteta treba takođe da prekinu davanje opasnih vakcina protiv tetanusa tokom trudnoće, kao i vakcine protiv hepatitisa i BCG vakcine na rođenju. Novorođenčetu treba vremena i odmora da bi se prilagodilo na fizički svet, a ne toksične vakcine u prvim satima života.

Dakle, kakav je tačno proces koji dovodi do autizma? U mnogo slučajeva čini se da ne postoji nikakav proces, već se bolest samo pojavi. Prvi uzroci koji konačno dovode do katastrofe koju autizam donosi su nevidljivi. Kada se stanje deteta iznenada pogorša, čini se da je određena vakcina ili lek odgovoran za regresiju u njegovom razvoju. U, kako se čini, svim slučajevima ovakvi događaji su samo poslednja kap koja je prelila čašu. Detoksikacija ovog poslednjeg događaja retko dovodi do potpunog isceljenja. Proučavanje čitavog

slučaja još od perioda pre trudnoće do tog važnog događaja pruža nam sve druge uzroke koji su doprineli konačnoj drami.

Na ovaj način može da se shvati zašto neka deca mogu da se rode sa autizmom. Proces njihovog izlečenja mora da bude skoncentrisan na događaje u toku ili čak i pre trudnoće.

Sve ove informacije, koje su dobijene sistematskom primenom Izoterapije, naglašavaju koliko je važno da se pažljivo postupa sa ranjivim mozgovima naših budućih pokolenja. U suprotom, ova katastrofa će se jednostavno povećavati u predstojećim decenijama. Tužno je kako su ove kritične faze u životu naših budućih naraštaja napadali oni koji traže sopstveni profit, koji niti razumeju niti ih je briga za zdravo podizanje naše dece. Ono što nam je potrebno, to su pošteni ljudi koji imaju viziju, naročito doktori medicine, koji su dovoljno hrabri da se pobune protiv sve više vakcina, aditiva u našoj hrani i toksina u našem okruženju. Roditelji moraju da dobijaju korisne i tačne informacije umesto što se manipuliše njihovim preteranim strahom koji šire korporacije željne profita.

Kako da shvatimo nagomilavanje različitih uzroka? Kako je moguće da se poremećaji u energetsom polju neke osobe nagomilaju? Šta je to u stvari? Pre svega, ova ideja nije moja, već je to jednostavno posmatranje autistične dece tokom njihovog procesa isceljenja. Kao što je već rečeno, čak iako je jasno da je dete doživelo slom nakon određenog događaja, recimo nakon MMR vakcine, detoksikacija MMR-a ne može u potpunosti da ovo dete ponovo izleči. Ovo je važno zapažanje. Ono ukazuje da je već postojao drugi poremećaj u detetovoj energiji koji je MMR vakcini omogućio da zada konačni udarac. Međutim, ove druge smetnje su različitog tipa i energije. Možda je to, na primer, DTP/Hib vakcina ili neki antiemetik koji je majka koristila tokom trudnoće.

Kako ova tri uzroka mogu da se nagomilaju? Pre svega, sa sva tri uzroka celovitost energetskeg funkcionisanja deteta je narušena. Ta detetova energija nije bila dovoljno jaka da drži loše uticaje van njegovog sistema. Verovatno se radi o imunološkom sistemu. Kada jednom dođe do remećenja energije, sa oslabljenim imunološkim sistemom, sledeći napad će mnogo lakše za sobom ostaviti otiske koji dovode do poremećaja. Ove energije koje dovode do poremećaja prati i oksidativni stres u mozgu. Oksidativni stres, u stvari,

izazivaju slobodni radikali kiseonika koji mogu da poremete sve vrste procesa. Zato je vitamin C moćno sredstvo za smanjenje ovog oksidativnog stresa, naročito askorbil palmitat (oblik koji se rastvara u mastima) jer lako prolazi krvno-moždanu barijeru. Dakle, vitamin C štiti protiv budućih oštećenja, ali ne može da izleči toksične otiske kod deteta nakon njihovog nastanka.

Oksidativni stres može da prouzrokuje hiperaktivaciju celog mozga ili samo određenih delova. To je razlog zašto su mnoga autistična deca takođe obdarena kvalitetima koje normalna deca ne poseduju; ponekad su hiper-inteligentna i imaju nadprosečan učinak. S druge strane, energetske poremećaji mogu takođe da blokiraju mozak ili neke njegove delove i da otežaju njegovo funkcionisanje. Zona za govor je veoma često blokirana, kao i frontalni režanj (odgovoran za socijalno/emocionalni život) koji funkcioniše u stanju preživljavanja. Pored toga, motorna zona je često pogođena, što dovodi do toga da dete daleko zaostaje i u finim i u grubim motornim veštinama.

Ponekad se energije koje dovode do poremećaja tokom vremena nagomilaju i oslobode u vidu periodičnih epileptičnih napada. Lako je shvatiti zašto 25% autistične dece ima epileptične napade, a 50% epileptični EEG. Na osnovu istog razloga, možemo da shvatimo zašto je u istoj porodici jedno dete autistično, a drugo hiper-inteligentno. Ta hiper-inteligentna deca žive u stanju pre sloma. Očigledno mozak ima svoj prag; kada se stres nagomila do tačke gde je ravnoteža konačno izgubljena, konačni ishod je epilepsija ili slom koji dovodi do autizma.